

Sygn. akt I CZ 120/13

POSTANOWIENIE

Dnia 15 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk (przewodniczący)

SSN Iwona Koper (sprawozdawca)

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z powództwa S. Polska Towarzystwo Ubezpieczeń S.A.
w W.

przeciwko A. K.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 15 stycznia 2014 r.,

zażalenia strony powodowej

na postanowienie Sądu Okręgowego w W. z dnia 12 września 2013 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 września 2013 r. Sąd Okręgowy w W. odrzucił skargę kasacyjną powoda wniesioną dnia 12 sierpnia 2013 r. od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 10 kwietnia 2013 r.

W uzasadnieniu postanowienia stwierdził, że w sprawie mają zastosowanie przepisy sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 16 września 2011 r. zmieniającej Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 233, poz. 1381 - dalej jako „ustawa zmieniająca”). Zgodnie z ówczesnym brzmieniem art. 398² § 1 k.p.c. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy, a w sprawach gospodarczych - niższa niż siedemdziesiąt pięć tysięcy złotych. W konsekwencji przyjął, że w niniejszej sprawie rozpoznawanej jako sprawa gospodarcza, wskazana w skardze kasacyjnej wartość przedmiotu zaskarżenia wynosząca 50.269 zł decyduje o niedopuszczalności skargi.

Postanowienie odrzucające skargę kasacyjną powód zaskarżył zażaleniem. Zarzucił naruszenie art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 16 września 2011 r. w związku z art. 398² § 1 k.p.c., art. 398¹ § 1 k.p.c. oraz 398⁶ § 2 k.p.c. przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie podnosząc, że Sąd Okręgowy błędnie przyjął, iż sprawa wszczęta wniesieniem skargi kasacyjnej nie stanowi nowej sprawy, a w następstwie tego niezasadnie odrzucił skargę kasacyjną. Wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości oraz o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepis art. 398² k.p.c. w jego poprzednim brzmieniu wyłączał skargę kasacyjną w sprawach gospodarczych, w których wartość przedmiotu zaskarżenia była niższa niż 75.000 zł. Po zmianie ustawą z dnia 16 września 2011 r., która weszła w życie dnia 3 maja 2012 r., przepis ten nie wyodrębnia kategorii spraw gospodarczych i dopuszcza skargę kasacyjną w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia nie jest niższa niż 50.000 zł.

Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy zmieniającej ma ona zastosowanie do postępowań wszczętych po dniu jej wejścia w życie, z zastrzeżeniem wyjątków

przewidzianych w jego ust. 2-7, które nie dotyczą jednak postępowania wszczętego skargą kasacyjną.

Celem postępowania, wywołanego wniesieniem skargi kasacyjnej, jest wyłącznie kontrola legalności orzeczenia, a nie rozpoznanie sprawy, w której zostało ono wydane i chociaż wniesienie tej skargi zaczyna postępowanie będące kontynuacją postępowania zakończzonego przed sądem powszechnym to jednak w znaczeniu technicznoprocesowym wszczyna nową sprawę (uzasadnienie uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2008 r., III CZP 142/07 - zasada prawna, OSNC 2008, nr 11, poz. 122).

Postępowaniem wszczętym po dniu wejścia w życie ustawy zmieniającej, o którym jest mowa w jej art. 9 ust. 1, jest więc postępowanie ze skargi kasacyjnej wniesionej po dniu 2 maja 2012 r.

Zasadnie podnosi skarżący, że jego skarga kasacyjna, wniesiona dnia 12 sierpnia 2013 r., zaskarżająca wyrok Sądu Okręgowego co do kwoty 50.269 zł jest dopuszczalna.

Z tych przyczyn, na podstawie art. 398¹⁵ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., orzeczono jak w sentencji, pozostawiając bez rozpoznania przedwczesny wniosek o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego, podlegający rozpoznaniu w ramach postępowania kasacyjnego i w zależności od jego wyniku.